

※ ג'ה'ח' י"ג (ג'ג'ו') * ס'מ' ו'ר'א' למנזחת עֶבֶת וּשְׁנַי וּזְמַנֵי עַד

יג א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: שלח לך גבריו. ויאללון ית ארעא דכנען. דאנא יהיב לבני ישראל. גוברא חד גוברא חד. לשבטא דאבקהתוהי תשלחון. כל רבא דבהון; ג וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה: ושלח יתהון משה. ממדברא דפארן על מימרא די. כולחון גוברין. רישי בני ישראל אנון; * ד ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זפור: ואלין שמהתהון. לשבטא דראובן. שמוע בר זפור; ה למטה שמעון שפט בן-חורי: לשבטא דשמעון. שפט בר חורי; ו למטה יהודה כלב בן-יפנה: לשבטא דיהודה. כלב בר יפנה; ז למטה יששכר יגאל בן-יוסף: לשבטא דיששכר. יגאל בר יוסף; ח למטה אפרים הושע בן-נון: לשבטא דאפרים הושע בר נון; * ט למטה בנימין פלטי בן-רפוא: לשבטא דבנימין. פלטי בר רפוא; י למטה זבולן גדיאל בן-סודי: לשבטא דזבולון. גדיאל בר סודי; יא למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: לשבטא דיוסף לשבטא דמנשה. גדי בר סוסי; יב למטה דן עמיאל בן-גמלי: לשבטא דדן. עמיאל בר גמלי; יג למטה אשר סתור בן-מיכאל: לשבטא דאשר. סתור בר מיכאל; יד למטה נפתלי נחבי בן-ופסי: לשבטא דנפתלי. נחבי בר ופסי; טו למטה גד גאואל בן-מכי: לשבטא דגד. גאואל בר מכי; טז אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: אלין שמהת גובריא. דשלח משה לאללא ית ארעא. וקרא משה. להושע בר נון יהושע; * ב בסת"י יז וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את-ההר: ושלח יתהון משה. לאללא ית ארעא דכנען. ואמר להון. סקו דא בדרומא. ותסקון לטורא; יח וראיתם את-הארץ מה-הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם-רב: ותחזון ית ארעא מא היא. וית עמא דיתבי עליה. התקיף הוא אם חלש. הזעיר הוא אם סגי; יט ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אם-רעה ומה הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומא ארעא. דהוא יתיב בה. הטבא היא אם בישא. ומא קרויא. דהוא יתיב בהון. הבפצחין אם בפרכין; כ ומה הארץ השמנה הוא אם-רזה היש-בה עץ אם-אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ומא ארעא. העתירא היא אם מספינא. האית בה אילנין אם לא. ותתקפון. ותסבון מאבא דארעא. ויומיא. יומי בכורי ענבין;

(שני) כא ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר-ען עד-רחב לבא חמת: וסליקו ואלילו ית ארעא, ממדברא דצין עד רחוב למטי חמת; כב ויעלו בנגב ויבא עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צעז מצררים: וסליקו בדרומא ואתא (ס"א ואתו) עד חברון. ותמן אחימן ששי ותלמי בני גברא. וחברון. שבע שנין אתבניאת. קדם טגיס דמצרים; כג ויבאו עד-נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאאו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: ואתו עד נחלא דאתפלא. וקצו מתמן עוברתא ואתפל דענבין חד. ונטלוהי באריחא בתרין. ומן רמוניא ומן תיניא; כד למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: לאתרא ההוא. קרא נחלא דאתפלא. על עיסק אתפלא. דקצו מתמן בני ישראל; ג בסת"י כה וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: ותבו מלאלא ארעא. מסוף ארבעין יומין; (ג) כו וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: ואזלו. ואתו לות משה ולות אהרן. ולות כל פנשתא דבני ישראל. למדברא דפארן לרקס. ואתיבו יתהון פתגמא וית כל פנשתא. ואחזיאונון ית אבא דארעא; כז * ויספרו לו ויאמרו פאנו אל-הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: ואשתעיאוי ליה ואמרו. אתינא. לארעא דשלחתנא. ואף. עבדא חלב ודבש. היא ודין אבה; כח אפס פי-עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם-ילדי הענק ראינו שם: לחוד ארי תקיף עמא. דיתיב בארעא. וקרויא. פריכן רברכן לחדא. ואף בני גברא חזינא תמן; כט עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסים והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על-הים ועל יד הירדן: עמלקאה יתיב בארע דרומא. וחתאה. ויבוסאה ואמוראה יתיב בטורא. וכנענאה יתיב על ימא. ועל ביה ירדנא; ל ויהס כלב את-העם אל-משה ויאמר עליה נעלה וירשנו אותה פי-יכול נוכל לה: ואצית כלב. ית עמא למשה. ואמר. מסק נסק ונירת יתה. ארי מפל נכול לה; לא והאנשים אשר-עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל-העם פי-חזק הוא ממנו: וגובריא. דסליקו עמיה אמרו. לא נכול למסק לות עמא. ארי תקיף הוא מננא; לב ויצאו דבת הארץ אשר תרו אותה אל-בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אכלת יושביה הוא וכל-העם אשר-ראינו בתוכה אנשי מדות: ואפיקו שום ביש. על ארעא דאלילו יתה. לות בני (לבני) ישראל למימר. ארעא. דעברנא בה לאללא יתה. ארע מקטלא יתבהא היא. וכל עמא. דחזינא בגוה אנשין דמשחן;

לג וְשֵׁם רֹאֵינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים
 וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם: וּתְמוֹן חֲזִינָא ית גְּבַרְיָא. בְּנֵי עֲנָק מִן גְּבַרְיָא. וְהוּנָא בְּעֵינֵי נַפְשָׁנָא
 כְּקַמְצִין. וְכֵן חֲזִינָא בְּעֵינֵיהוּן; יד א וְתִשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּכְפוּ
 הָעַם בְּלִילָה הַהוּא: וְאַרְיֵמַת כָּל כְּנַשְׁתָּא. וַיִּהְיוּ ית קְלָחוֹן. וּבְכוּ עֲמָא בְּלִילָא הַהוּא; ב וַיִּלְלוּ
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם כָּל־הָעֵדָה לוֹ־
 מִתְּנוּ בְּאַרְץ מִצְרַיִם אוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוֹ־מִתְּנוּ: וְאַתְרַעְמוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן.
 כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ לְחוּן כָּל כְּנַשְׁתָּא. לְוִי דְמִיתְנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם. אוּ. בַּמִּדְבָּרָא הַדִּין לְוִי
 דְמִיתְנָא; ג וְלֵמָּה יְהוּה מְבִיא אֶתְנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֶרֶב נַשִּׁינוּ
 וְטַפְּנוּ יִהְיוּ לָבוֹז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִמָּה: וְלֵמָּא יי. מַעִיל יִתְנָא. לְאַרְעָא
 הַדָּא לְמַפֵּל בַּחֶרֶבָא. נִשְׁנָא וְטַפְלָנָא יְהוּן לְבוֹז. הֲלֵא טָב לָנָא דְנִתּוּב לְמִצְרַיִם; ד וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה: וְאָמְרוּ גְבַר לְאַחֵיהִי. נִמְנִי רִישָׁא
 וְנִתּוּב לְמִצְרַיִם; ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֵדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: וּנְפַל מֹשֶׁה. וְאַהֲרֹן עַל אַפְיָהוּן. קָדָם. כָּל קְהֵלָא כְּנַשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל; ו וַיְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נּוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְתָּה מִן־הַתְּרַיִם אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: וַיְהוֹשֻׁעַ בַּר
 נּוּן. וְכָלֵב בַּר יִפְתָּה. מִן מְאַלְלֵי אַרְעָא. בְּזַעוּ לְבוּשֵׁיהוּן; ז וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדַת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֵתָּה טוֹבָה הָאָרֶץ
 מְאֹד מְאֹד: וְאָמְרוּ. לְכָל כְּנַשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימְר. אַרְעָא. דְעַבְרָנָא בַּהּ לְאַלְלָא יִתְנָא.

טבא ארעא לחדא לחדא;

ח בסת"י (שלישי) ח אִם־חִפְּץ בְּנֹו יְהוּה וְהִבִּיא אֶתְנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זִבְת חֶלֶב וּדְבָשׁ: אִם רַעוּא בְּנָא קָדָם יי. וְעֵיל יִתְנָא
 לְאַרְעָא הַדָּא. וְיִתְנָה לָנָא. אַרְעָא. דְהֵיא. עֲבָדָא חֶלֶב וּדְבָשׁ; ט אַךְ בִּיהוּה אֶל־תְּמַרְדּוּ
 וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם סָר עֲלֵם מְעֲלִיָּהֶם
 וַיְהוּה אֶתְנוּ אֶל־תִּירָאִם: בְּרַם בְּמִימְרָא דֵי לֹא תְמַרְדּוּן. וְאַתּוּן. לֹא תְדַחֲלוּן מִן עֲמָא
 דְאַרְעָא. אַרְי מִיִּדְנָא מְסִירִין. עֲדָא תּוֹקְפָהוּן מִנְהוּן. וּמִימְרָא דֵי בְּסַעֲדָנָא לֹא תְדַחֲלוּן מִנְהוּן;
 י וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לְרָגוֹם אֶתֶם בְּאַבְנִים וּכְבוֹד יְהוּה נִרְאָה בְּאַהֲל
 מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ כָּל כְּנַשְׁתָּא. לְמַרְגָּם יְתַחוּן בְּאַבְנֵיָא. וַיִּקְרָא דֵי.
 אֶתְגְּלִי בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא. לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; פ יֹא וַיֹּאמֶר יְהוּה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְּהָ
 יִנְאַעְנֵי הָעַם הַזֶּה וְעַד־אַנְּהָ לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֱתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי
 בְּקִרְבּוֹ: וְאָמַר יי לְמֹשֶׁה. עַד אֲמַתִּי יְהוּן מְרַגְזִין קְדָמִי עֲמָא הַדִּין. וְעַד אֲמַתִּי לֹא יְהִימְנוּן
 בְּמִימְרִי. כָּל אֲתִיָּא. דְעַבְדִּית בִּינֵיהוּן; יב אֲכַפְנוּ בַּדְבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאַעֲשֵׂה אֶתְךָ
 לְגוֹי־גְדוֹל וְעַצוֹם מִמֶּנּוּ: אֲמַחֲנוּן בְּמוֹתָא וְאַשִּׁימְנוּן. וְאַעֲבִיד יְתְךָ. לְעַם רַב וְתַקִּיף

מנחון;

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעַם הַזֶּה מִקְרֵבוֹ; וְאָמַר מֹשֶׁה קִדְּם יי. וְשָׁמְעוּ מִצְרָאִי. דְּאִסְיִקְתָּא בְּחִילְךָ, ית עמא הדין מביניהון; יד וְאָמְרוּ אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִיֵן בְּעֵיֵן נִרְאָה | אַתָּה יְהוָה וְעַנְנְךָ עִמָּד עֲלֵהֶם וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמּוּד אֵשׁ לַיְלָה: וַיִּמְרוּ. לִיתִיב ארעא הָדָא. דְּשָׁמְעוּ אַרְי אַת יי. שְׂכִינְתְךָ שְׂרָיָא בְּגו עמא הדין. דְּבִעֵינִיהוֹן חֲזוּ שְׂכִינַת יְקֻדָּךְ יי. וְעַנְנְךָ מִטַּל עֲלוּיְהוֹן. וּבְעַמּוּדָא דְעַנְנָא. אַת מְדַבֵּר קְדַמִּיהוֹן בִּימְמָא, וּבְעַמּוּדָא דְאִישְׁתָּא בְּלִילִיָא; טו וְהִמַּתָּה אֶת־הָעַם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעוֹךָ לֵאמֹר: וּתְקַטִּיל. ית עמא הדין כְּגוֹבְרָא חַד. וַיִּמְרוּ עַמְמִיָּא. דְּשָׁמְעוּ ית שְׁמַע גְּבוּרְתְךָ לְמִימְרָא; טז מִבְּלֹתַי יִכְלֹת יְהוָה לְהַבִּיא אֶת־הָעַם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר: מְדַלִּית יִכְלָא קִדְּם יי. לְאֶעְלָא ית עמא הדין. לְאַרְעָא דְקַיִים לְהוֹן, וְקַטִּילוּן בַּמִּדְבָּרָא; יז וְעַתָּה יִגְדַל־נָא כַּח אֲדָנִי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וּכְעַן. סְגִי כְעַן חִילָא קְדַמְךָ יי; כְּמָא דְמִלִּילְתָּא לְמִימְרָא; יח יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד נִשְׂא עוֹן וּפִשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פְקֹד עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רִבְעִים: יי. מִרְחִיק רְגוּ וּמִסְגִי לְמַעַבְד טְבוּן. שְׂבִיק לְעוֹן וּלְמִרּוּד. סִלַּח לְדַתְיָבִין לְאוּרִיתִיָּה וּלְדָלָא תִיבִין לֹא מְזַבִּי. מִסְעַר. חוּבִי אֲבָהוֹן עַל בְּנֵין מְרִדִין, עַל דֵּר תְּלִיתִי וְעַל דֵּר רְבִיעִי; יט סִלַּח־נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדַל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהָ: שְׂבוּק כְעַן. לְחוּבִי. עמא הדין כְּסִגִיאוֹת טְבוּתְךָ. וּכְמָא דְשִׁבְקְתָא לְעמא הדין, מִמִּצְרַיִם וְעַד כְעַן;

ה' בסת"י כ וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדַבַּרְךָ; וְאָמַר יי. שְׂבִיקִית כְּפַתְגְמְךָ; כא וְאוֹלָם חִי־אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ; וּבְרַם קַיִם אָנָּא, וּמִלִּיא יְקֻדָּא דִּי ית כָּל ארעא; כב כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת־כְּבֹדִי וְאֶת־אַתָּתִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסּוּ אֹתִי זֶה עָשָׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: אַרְי כָּל גּוֹבְרִיא. דְּחֲזוּ ית יְקָרִי וַיִּת אַתְוֹתִי. דְּעַבְדִּית בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּרָא. וְנִסְיָאוֹ קְדַמִּי. דְּנָן עֲשָׂר וּמִנִּין; וְלֹא קִבִּילוּ לְמִימְרָא; כג אִם־יֵרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מְנַאֲצֵי לֹא יֵרְאוּהָ: אִם יְחֻזּוּ ית ארעא. דְּקַיִימִית לְאַבְהֶתְהוֹן, וְכָל דְאַרְגִּיזוּ קְדַמִּי לֹא יְחֻזְנָה; כד וְעַבְדִּי כָּלֵב עֵקֵב הָיְתָה רוּחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרֵי וְהִבִּיאֲתוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בָּא שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרֶשְׁנָה; וְעַבְדִּי כָּלֵב. חֲלָף דִּהּוֹת. רוּחַ אוּחְרֵי עִמִּיהָ. וְאַשְׁלִים בְּתַר דְּחִלְתִּי. לְאַרְעָא דְעַל לְתַמּוֹן. וּבְנוּהִי יוֹרְתִנְהָ; כה וְהָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מַחֲר פָּנּוּ וַיִּסְעוּ לְכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם־סוּף; וְעַמְלָקָא וּכְנַעֲנָא יְתִיב בְּמִישְׂרָא. מַחֲר. אַתְפְּנוּ וְטוּלוּ לְכוּן, לְמִדְבָּרָא אוּרַח יִמָּא

(רביעי) כו וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ומליל יי עם משה ולאהרן למימר; כז עד-מתני לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את-תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: עד אמתני. לכנשתא בשתא הדא. דאנון מתרעמין עלי. ית תורעמת בני ישראל. דאנון מתרעמין עלי שמיע קדמי; כח אמר אלהם חי-אני נאם-יהוה אם-לא פאשר דברתם באזני פן אעשה לכם: אימר להון. קים אנא אמר יי. אם לא. כמא דמלילתון קדמי. פן אעביד לכו; כט במדבר הזה יפלו פגריכם וכל-פקדיכם לכל-מספרכם מן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: במדברא הדין. יפלו פגריכו. וכל מניכו לכל חושבכו. מבר. עשרין שנין ולעילא. דאתרעמתון עלי; ל אם-אתם תבאו אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לשכן אתכם בה בי אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: אם אתון תיעלון לארעא. דקנימית במימרי. לאשראה יתכו ביה. אהין כלב בר יפנה. ויהושע בר נון; לא וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ויהביאתי אתם וידעו את-הארץ אשר מאסתם בה: וטפלו. דאמרתון לבזא יהון. ואעיל יתהון. וידעון ית ארעא. דקצתון בה; לב ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ופגריכו דילכו. יפלו במדברא הדין; לג ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את-זנותיכם עד-תם פגריכם במדבר: ובניכו. יהון מאחרין במדברא ארבעין שנין. ויקבלון ית חוביכו. עד דיסופון פגריכו במדברא; לד במספר הימים אשר-תרתם את-הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את-עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את-תנואתי: במנן יומיא. דאלילתון ית ארעא ארבעין יומין. יומא לשתא יומא לשתא. תקבלון ית חוביכו. ארבעין שנין. וידעון ית דאתרעמתון עלי; לה אני יהוה דברתי אם-לא | זאת אעשה לכל-העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: אנא יי גזרית במימרי. אם לא דא אעביד. לכל כנשתא בשתא הדא. דאזדמנו עלי. במדברא הדין. יסופון ותמן ימותון; לו והאנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ וישבו וילונו (קרי וילינו) עליו את-כל-העדה להוציא דבה על-הארץ: וגובריא. דשלח משה לאללא ית ארעא. ותבו. וארעימו עלוהי ית כל כנשתא. לאפקא שום ביש על ארעא; לז וימתו האנשים מוצאי דבת-הארץ רעה במגפה לפני יהוה: ומיתו גובריא. דאפיקו שום ביש על ארעא. במותנא קדם יי;

לח ויהושע בין-נון וכלב בין-יפנה חיו מן-האנשים ההם ההלכים לתור
 את-הארץ: ויהושע בר-נון. וכלב בר-יפנה. אתקימו מן גובריא האנון. דאולו לאללא ית
 ארעא; טל וידבר משה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל
 *ויתאבלו העם מאד: ומליל משה ית פתגמיא האליון. עם כל (ס"א לכל) בני ישראל.
 ואתאבלו עמא לחדא; מ וישכמו בבקר ויעלו אל-ראש-ההר לאמר הנהנו
 ועלינו אל-המקום אשר-אמר יהוה כי חטאנו: ואקדימו בצפרא. וסליקו לריש
 טורא למימר. האנחנא סלקין. לאתרא. דאמר יי ארי חבנא; מא ויאמר משה למה זה
 אתם עברים את-פי יהוה והוא לא תעלח: ואמר משה. למה דנן. אתון עברין
 על גזירת מימרא דיי. והיא לא תעלח; מב אל-תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא
 תנגפו לפני איביכם: לא תסקון. ארי. לית שכנתא דיי ביניכון. ולא תתברון. קדם
 בעלי דבביכון; מג כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב
 כי-על-בן שבתם מאחרי יהוה ולא-יהיה יהוה עמכם: ארי עמלקאה
 וכנענאה תמן קדמיכון. ותפלון בחרבא. ארי על בן תבתון מבתר פולחנא דיי. ולא יהי מימרא
 דיי בסעדכון; מד ויעלו לעלות אל-ראש ההר וארון ברית-יהוה ומשה
 לא-משו מקרב המחנה: וארשעו. למסק לריש טורא. וארון קימא דיי ומשה. לא עדו
 מגו משריתא; מה וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכוס ויכתום
 עד-החרמה: ונחת עמלקאה וכנענאה. דיתיב בטורא ההוא. ומחונון וטרדונון עד חרמה; פ
 טו א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב דבר אל-בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-ארץ מושבתיכם אשר אני נתן
 לכם: מליל עם בני ישראל. ותימר להון. ארי תיעלון. לארע מותבניכון. דאנא יהיב לכון;
 ג ועשיתם אשה ליהוה עלה או-זבח לפלא-נדר או בנדבה או
 במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן-הבקר או מן-הצאן: ותעבדון
 קורבנא קדם יי עלתא או נכסת קודשיא. לפרשא נדרא או בנדבתא. או במועדיכון. למעבד.
 לאתקבלא ברעוא קדם יי. מן תורי או מן ענא;

וּבַסֵּטִי ד וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרְבָּנוּ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוּל
 בְּרִבְעֵית הַהֵין שֶׁמֶן וּיקְרִיב. דְּמִקְרִיב קוֹרְבָנֵיהָ קָדֶם יי. מִנְחָתָא סוּלְתָא עֶשְׂרוֹנָא. דְּפִיל ג
 בְּרִבְעוֹת הֵינָא מִשְׁחָא; ה וַיֵּין לַנֶּסֶד רְבִיעֵית הַהֵין תַּעֲשֶׂה עַל-הָעֵלָה אוּ לְזִבַח
 לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד: וְחִמְרָא לְנִסְכָּא רִבְעוֹת הֵינָא. תַּעֲבִיד עַל עֵלְתָא אוּ לְנִכְסַת קוֹדֶשִׁיא;
 לְאִמְרָא חֲד; ו אוּ לְאִיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 שְׁלִשִׁית הַהֵין: אוּ לְדִכְרָא תַּעֲבִיד מִנְחָתָא. סוּלְתָא תְּרִין עֶשְׂרוֹנִין. דְּפִילָא בְּמִשַׁח תַּלְתּוֹת
 הֵינָא; ז וַיֵּין לַנֶּסֶד שְׁלִשִׁית הַהֵין תִּקְרִיב רִיח־נִיחַח לַיהוָה: וְחִמְרָא לְנִסְכָּא
 תַּלְתּוֹת הֵינָא. תִּקְרִיב לְאִתְקַבְּלָא בְּרַעְוָא קָדֶם יי;

(חמישי) ח וְכִי-תַעֲשֶׂה בֶן-בְּקָר עֲלֶיהָ אוּ-זִבַח לְפִלֵּא-נֶדֶר אוּ-שְׁלָמִים
 לַיהוָה: וְאִרִי תַעֲבִיד בַּר תּוֹרֵי עֵלְתָא אוּ נִכְסַת קוֹדֶשִׁיא. לְפִרְשָׁא נִדְרָא אוּ נִכְסַת קוֹדֶשִׁיא
 קָדֶם יי; ט וְהִקְרִיב עַל-בֶּן-הַבָּקָר מִנְחָה סֶלֶת שְׁלִשָׁה עֶשְׂרֹנִים בְּלוּל בְּשֶׁמֶן
 חֲצִי הַהֵין: וּיקְרִיב עַל בַּר תּוֹרֵי מִנְחָתָא. סוּלְתָא תַּלְתָּא עֶשְׂרוֹנִין. דְּפִיל בְּמִשַׁח פְּלָגוֹת הֵינָא;
 י וַיֵּין תִּקְרִיב לַנֶּסֶד חֲצִי הַהֵין אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה: וְחִמְרָא. תִּקְרִיב לְנִסְכָּא
 פְּלָגוֹת הֵינָא. קוֹרְבָן דְּמִתְקַבְּל בְּרַעְוָא קָדֶם יי; יא כִּבְהָ יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוּ לְאִיל
 הָאֶחָד אוּ-לְשֵׁה בְּכֶבֶשִׁים אוּ בְּעִזִּים: כְּדִין יַתְעַבִּיד. לְתוֹרָא חֲד. אוּ לְדִכְרָא חֲד; אוּ
 לְאִמְרָא בְּאִמְרֵיא אוּ בְּעִזֵּיא; יב כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִּבְהָ תַעֲשׂוּ לְאֶחָד
 כַּמִּסְפָּרִים: כַּמִּנֵּן דְּתַעֲבִידוּן. כְּדִין. תַּעֲבִידוּן לְחֲד כַּמִּנְנָהוּן; יג כֹּל-הָאֲזָרַח יַעֲשֶׂה-כִּבְהָ
 אֶת-אֱלֹהֵי לְהִקְרִיב אִשָּׁה רִיח־נִיחַח לַיהוָה: כֹּל יַעֲבִיד יַעֲבִיד כְּדִין יַת אֱלֹהֵין.
 לְקִרְבָּא. קוֹרְבָן דְּמִתְקַבְּל בְּרַעְוָא קָדֶם יי; יד וְכִי-יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר אוּ אֲשֶׁר-בְּתוֹכְכֶם
 לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיח־נִיחַח לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִּן יַעֲשֶׂה: וְאִרִי
 יַתְגִּיר עִמְכוֹן גֵּירָא. אוּ דְבִינִיכוֹן לְדִרִיכוֹן. וַיַּעֲבִיד. קוֹרְבָן דְּמִתְקַבְּל בְּרַעְוָא קָדֶם יי; כַּמָּא
 דְּתַעֲבִידוּן כִּן יַעֲבִיד; טו הַקֹּהֵל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר חֻקַּת עוֹלָם
 לְדַרְתֵּיכֶם כַּכֶּם כַּגֵּר יִהְיֶה לְפָנַי יְהוָה: קַהֲלָא. קִנְמָא חֲד. לְכוּן וּלְגִירָיא דִּיתְגִּירוּן.
 קִים עֲלֵם לְדִרִיכוֹן. כְּוִתְכוּן. גֵּירָא יְהִי קָדֶם יי; טז תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה
 לָכֶם וְלַגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם: אוּרִיתָא חֲדָא. וְדִינָא חֲד יְהִי לְכוּן. וּלְגִירָיא דִּיתְגִּירוּן עִמְכוּן; פ

ז' בסת"י (ששי) י' וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל י' עם משה למימר; יח דבר
 אל-בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל-הארץ אשר אני מביא
 אתכם שמה: מליל עם בני ישראל. ותימר להון. במיעלכון לארעא. דאנא. מעיל יתכון
 לתמו; יט והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: ויהי. במיעלכון
 מלחמא דארעא. תפרשון אפרשונא קדם י'; כ ראשית ערסתכם חלה תרימו
 תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: ריש אצותכון. חלתא תפרשון אפרשונא.
 כמא דמפרשין מן אדרא. בן תפרשון יתה; כא מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה
 תרומה לדרתיכם: מריש אצותכון. תתנון קדם י' אפרשונא. לדריכון; ס כב וכי
 תשגו ולא תעשו את כל-המצות האלה אשר-דבר יהוה אל-משה:
 וארי תשתלון. ולא תעבדון. ית כל פקודיא האלון. דמליל י' עם משה; כג את כל-אשר
 צוה יהוה אליכם ביד-משה מן-היום אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתיכם: ית כל דפקיד י'. לכון בידא דמשה. מן יומא. דפקיד י'. ולהלאה (ס"א ולהלאה)
 לדריכון; כד והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל-העדה פר
 בן-בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונספו במשפט
 ושעיר-עזים אחד לחטת: ויהי אם מעיני פנשתא אתעבידת לשלון. ויעבדון כל
 פנשתא. תור פר תורי חד לעלתא. לאתקבלא ברעוא קדם י'. ומנחתיה ונספיה פדחוי. וצפיר
 פר עזין חד לחטתא; כה וכפר הכהן על-כל-עדת בני ישראל ונסלח להם
 כי-שגגה הוא והם הביאו את-קרבנם אשר ליהוה וחתאתם לפני יהוה
 על-שגגתם: וכפר כהנא. על כל פנשתא. דבני ישראל וישתביק להון. ארי שלותא היא.
 ואנון איתאו ית קורבנהון קורבנא קדם י'. וחובתהון; קדם י' על שלותהון; כו ונסלח
 לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל-העם בשגגה: וישתביק.

לכל פנשתא דבני ישראל. ולגירי דיתגירון ביניהון. ארי לכל עמא בשלותא; ס

(שביעי) כז ואם-נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת-שנתה
 לחטאת: ואם אגש חד יחוב בשלון. ויקריב. עזא בת שתה לחטאתא; כח וכפר הכהן
 על-הנפש השגגת. בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:
 וכפר כהנא. על אגש דאשתלי. במיחביה בשלון קדם י'. לכפרא עלוהי וישתביק ליה;
 כט האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם
 לעשה בשגגה: וציבא בבני ישראל. ולגירי דיתגירון ביניהון. אוריתא חדא תהי לכון.
 לדיעביד בשלון; ל והנפש אשר-תעשה | ביד רמה מן-האזרח ומן-הגר
 את-יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: ואגש. דיעביד בריש
 גלי. מן יציבא ומן גיריא. קדם י' הוא מרגיז. וישתיצי. אנשא ההוא מגו עמיה; לא כי

דְּבַר-יְהוָה בָּזָה וְאֶת-מִצְוֹתוֹ הִפֵּר הַפֶּרֶת הַפֶּרֶת | תִּכְרֹת הַנֶּפֶשׁ הֵוא עֲוֹנָה
 בָּהֶ: אָרִי עַל פִּתְגָמָא דִּי בִסַר. וְיַת פְּקוּדוּהִי אֲשַׁנִּי. אֲשַׁתִּיצָאָה יִשְׁתִּיצִי, אֲנָשָׁא הֵוא חוּבִיָּה
 בִּיָּה; פ לב וַיְהִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת: וְהוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּרָא. וְאֲשַׁחֲוּ. גְּבַר. כַּד מְגַבִּיב אֵעִין בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא;
 לג וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמְצִיאִים אֹתוֹ מִקִּשְׁשׁ עֵצִים אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאָל
 כָּל-הָעֵדָה: וַקְרִיבוּ יְתִיָּה. דְאֲשַׁחֲוּ יְתִיָּה כַּד מְגַבִּיב אֵעִין. לְוֹת מֹשֶׁה וְלְוֹת אַהֲרֹן. וְלְוֹת כָּל
 כְּנִשְׁתָּא; לד וַיִּגִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר כִּי לֹא פָרַשׁ מַה-יַּעֲשֶׂה לוֹ: וְאֶסְרוּ יְתִיָּה בְּבֵית
 מִטְרָא. אָרִי לֹא אֶתְפָּרֵשׁ לְהוּן. מָא דִּיעֲבָדוּן לִיָּה; ט לה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מוֹת
 יוּמַת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ בְּאַבְנִים כָּל-הָעֵדָה מַחוּיָן לַמַּחֲנֶה: וְאָמַר יְיָ לַמֹּשֶׁה.
 אֶתְקַטְלָא יִתְקַטִּיל גּוּבְרָא. רָגוּמוּ יְתִיָּה בְּאַבְנֵיָא כָּל כְּנִשְׁתָּא. מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא; לו וַיִּצְיֵאוּ
 אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה אֶל-מַחוּיָן לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאַבְנִים וַיָּמַת כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְאֶפִּיקוּ יְתִיָּה כָּל כְּנִשְׁתָּא. לְמִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא. וּרְגָמוּ יְתִיָּה.

בְּאַבְנֵיָא וּמִיתָּ. כְּמָא דְפִקִּיד יְיָ יַת מֹשֶׁה; פ

(מפסיר) לו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאָמַר יְיָ לַמֹּשֶׁה לְמִימַר; לח דְּבַר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם
 לְדַרְתָּם וְנָתַנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: מְלִיל. עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוּן.
 וַיַּעֲבָדוּן לְהוּן כְּרוּסְפָדִין. עַל כַּנְּפֵי כְּסוּתָהוּן לְדַרְיָהוּן. וַיִּתְּנוּ. עַל כְּרוּסְפָד כַּנְּפָא חוּטָא דְתַכְלִיתָא;
 טל וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: וַיְהוּן לְכוּן לְכרוּסְפָדִין. וְתַחזוּן יְתִיָּה. וְתַדְכְּרוּן יַת כָּל פְּקוּדֵיָא דִּי. וְתַעֲבָדוּן
 יְתָהוּן. וְלֹא תַטְעוּן. בְּתַר הַרְהוּר (ס"א הַרְהוּר) לְכַכּוּן וּבְתַר חִיזוּ עֵינֵיכּוּן. דְאֶתְנוּן טַעַן בְּתַרִּיהוּן;
 מ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
 בְּדִיל דְתַדְכְּרוּן. וְתַעֲבָדוּן יַת כָּל פְּקוּדֵי. וְתַהוּן קְדִישִׁין קְדָם אֱלֹהֵיכּוּן; מא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵיכּוּן. דְאֶפִּיקִית יַתְכוּן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם. לְמַהוּי לְכוּן לֵאָה. אֲנָא יְיָ

אֱלֹהֵיכּוּן; פ

ק"ט פיסוקים פלמ סימן